

meget store Ofre. Men der skulde altid være en vaagen Opposition, og naar Regeringens Administration var brudt sammen paa et stort Omraade, naar »Titusinder af Mennesker er blevet jaget ud i Arbejdsløshed og andre Titusinder trues af økonomisk Ruin«, og naar dette efter Forespørgernes Mening var sket, fordi Regeringen havde forsømt sin Pligt til at forberede Krigsberedskabet paa det paagældende Omraade tilstrækkeligt, saa var det sundt og nødvendigt, at der blev talt ud om det. — Forespørgeren skildrede de indgribende Virkninger, der følger af en Standsning af Automobil-Persontrafikken, og opgjorde Resultatet saaledes: »Der regnes jævnt hen med, at 80 000 Mennesker faar deres Brød ved at være beskæftigede i Automobilbranchen. De fleste af dem er slaaet ud, og de er alle truet paa den ene eller anden Maade.« Det var ikke en Overrumpling, der havde gjort Benzinsituationen umulig. »Alle var klar over, at en Krig maatte komme, og over, hvad der nogenlunde maatte ske, naar en Krig kom.« Og selv om tre Ladninger var gaaet tabt, var der ikke sket andet, end hvad man maatte vente. Situationen vilde rimeligvis ogsaa udvikle sig uden ubehagelige Overraskelser: der var Benzin nok at faa i Amerika; der havde været Overproduktion i Maaneder inden Krigen, og Ministeriet havde meddelt, at der var adskillige store Ladninger under Vejs, som ventedes at ankomme i Oktober og November. Men saa var det urimeligt, at Situationen i dette Mellemrum blev et fuldkomment Sammenbrud. Ved Krigens Udbrud var der 80 Mill. l i Landet. Denne Lagerbeholdning kunde med normalt Forbrug vare i ca. 2½ Maaned, under en Rationering i 3—4 Maaneder, altsaa langt ud over den Tid, hvor Danmark ventede at faa sine Forhold i Orden. Der var blot den Streg i Regningen, at Staten først tog sin Part til Hær, Flaade, Læger, Ambulancer og Politi, »til alle de Funktioner, som skal holdes i Gang, som alle ønsker bliver holdt i Gang, og hvis Forbrug derfor maa reserveres«. Paa den Maade gik der 42 Mill. l, og derved blev Beholdningerne skaaret ned til en 30—40 Mill. l. »Over Halvdelen tog Staten, og nu kan Samfundet køre paa Pumperne med Resten.« Man maatte da spørge, hvorfor Ministeriet ikke havde sørget for at have sine Lagerbeholdninger bedre i Orden, og hvorfor det ikke i Tide havde udskilt disse Beholdninger og bygget Lagre til dem.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart fandt det forstaaeligt, at Personer, der var ramt i Udøvelsen af deres Erhverv, var utilfredse og gav Udtryk derfor, men han beklagede, at man under den Kampagne, der gennem en Del af Pressen var rejst vedrørende Benzinspørgsmaalet, havde grebet til Argumenter og Paastande, der kunde virke direkte